

Zawiadomienie dla użytkowników substancji kontrolowanych w Unii Europejskiej, dopuszczonych do niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową

(2008/C 114/13)

- I. Niniejsze zawiadomienie dotyczy następujących substancji:
- Grupa I: CFC 11, 12, 113, 114 lub 115
 - Grupa II: inne całkowicie fluorowcowane CFC
 - Grupa III: halon 1211, 1301 lub 2402
 - Grupa IV: tetrachlorek węgla
 - Grupa V: 1,1,1-trichloroetan
 - Grupa VI: bromek metylu
 - Grupa VII: wodorobromofluorowęglowodory
 - Grupa VIII: wodorochlorofluorowęglowodory
 - Grupa IX: bromochlorometan
- II. Niniejsze zawiadomienie skierowane jest do użytkowników zamierzających:
- 1) wykorzystywać wymienione substancje we Wspólnocie do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem;
 - 2) nabyć wymienione substancje do celów laboratoryjnych i badawczych bezpośrednio od producenta lub w drodze przywozu do Wspólnoty, a nie od dystrybutora tych substancji na terenie Wspólnoty.
- III. Substancje kontrolowane, dopuszczone do celów niezbędnych zastosowań można uzyskać w drodze produkcji na terenie Wspólnoty i — w razie potrzeby — w drodze przywozu spoza Wspólnoty.
- IV. Decyzją IV/25 i decyzją XIX/13 Stron Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową ustanowiono procedurę i kryteria określania „niezbędnych zastosowań”, do celu których dozwolona jest ciągła produkcja i użycie po okresie stopniowego wycofywania.
- V. Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ stanowi, że należy określić ilości wymienionych wyżej substancji kontrolowanych potrzebnych do celów niezbędnych zastosowań, które mogą zostać dopuszczone we Wspólnocie w 2008 r., jeżeli nie istnieją odpowiednie alternatywy dla tych substancji i zgodnie z decyzją IV/25 i decyzją XIX/13 Stron protokołu montrealskiego ⁽²⁾.
- VI. W listopadzie 2008 r. Strony protokołu montrealskiego mogą podjąć decyzję określającą maksymalne poziomy produkcji wyszczególnionych w załączniku I substancji z grupy CFC na potrzeby niezbędnych zastosowań na rok 2009, przeznaczonych do inhalatorów ciśnieniowych wykorzystywanych w leczeniu astmy i przewlekłych chorób płuc, z zastrzeżeniem warunków ustalonych przez zebrane Strony w decyzji VII/28 ust. 2.
- VII. Decyzja XVIII/15 i decyzja XIX/18 Stron protokołu montrealskiego zezwalają na produkcję i użycie niezbędne do zaspokojenia potrzeb wynikających z niezbędnych zastosowań substancji kontrolowanych wymienionych w załącznikach A, B i C (grupa II i III substancji) do protokołu montrealskiego do celów laboratoryjnych i badawczych. Dopuszczone zastosowania są wymienione w załączniku IV do sprawozdania z Siódmego Spotkania Stron, z zastrzeżeniem warunków określonych w załączniku II do sprawozdania z Szóstego Spotkania Stron. Zastosowania wymienione w ust. 6 decyzji VII/11, w pkt. a) do c) decyzji XI/15 oraz w pkt. 3 decyzji XIX/18 są wyłączone z dopuszczonych zastosowań laboratoryjnych i badawczych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione decyzją Komisji 2007/540/WE (Dz.U. L 198 z 31.7.2007, str. 35).

⁽²⁾ Wykaz czynnych składników uznawanych za niezbędne do produkcji inhalatorów ciśnieniowych z dozownikiem jest dostępny pod adresem internetowym:
http://ozone.unep.org/Exemption_Information/Essential_Use_Nominations/Measures_by_Parties_to_facilitate_the_transition_to_chlorofluorocarbon_EC.shtml

VIII. Zgodnie z decyzją X/19 Stron protokołu montrealskiego czystość substancji kontrolowanych do celów laboratoryjnych i badawczych powinna wynosić co najmniej 99,0 % dla 1,1,1-trichloroetanu i 99,5 % dla substancji z grupy CFC i tetrachloru węgla. Te wysokiej czystości substancje i mieszaniny zawierające substancje kontrolowane powinny być dostarczane wyłącznie w zamykanych pojemnikach lub butlach ciśnieniowych o pojemności mniejszej niż trzy litry lub w ampułkach szklanych o pojemności nieprzekraczającej 10 ml i powinny być wyraźnie oznaczone jako substancje zubożające warstwę ozonową, których użycie jest ograniczone do celów laboratoryjnych i badawczych, ze wskazaniem, że zużyte substancje lub ich nadmiar należy w miarę możliwości zbierać i poddawać recyklingowi. Jeżeli poddanie recyklingowi nie jest możliwe, materiał powinien zostać zniszczony zgodnie z procedurami określonymi w art. 16 ust. 1 rozporządzenia.

IX. Więcej informacji, w tym teksty odpowiednich decyzji Stron protokołu montrealskiego dotyczących zastosowań laboratoryjnych i badawczych, dostępnych jest na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/pdf/2006_lab.pdf

X. Procedura przyznawania ilości substancji kontrolowanych do celów wyżej wymienionych niezbędnych zastosowań, przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2037/2000 oraz rozporządzeniem (WE) nr 2038/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady, jest następująca:

1) Przedsiębiorstwo, które w 2008 r. nie miało przyznanego kontyngentu, a które składa wniosek o uwzględnienie go przez Komisję przy przyznawaniu kontyngentów na cele niezbędnych zastosowań na okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., powinno zgłosić się do Komisji najpóźniej do dnia **1 lipca 2008 r.**, składając wniosek o rejestrację w głównej bazie danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową (Main-ODS-database), dostępny na stronie:

<http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>

Po zarejestrowaniu się w tej bazie danych należy zastosować procedurę opisaną w pkt. 2.

2) Wnioski o przyznanie określonej ilości substancji na cele niezbędnych zastosowań mogą być składane przez każdego użytkownika substancji wymienionych na początku niniejszego zawiadomienia.

W przypadku substancji z grupy CFC stosowanych w inhalatorach ciśnieniowych, Komisja przekaze formularz wniosku każdemu zarejestrowanemu przedsiębiorstwu.

W przypadku zastosowań laboratoryjnych, każdy wnioskodawca powinien złożyć wniosek wypełniając właściwy formularz dotyczący niezbędnych zastosowań laboratoryjnych, dostępny za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową na stronie: <http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods.htm>. Oprócz złożenia wniosku drogą elektroniczną, podpisany wydruk zgłoszenia przywozowego należy przesłać do Komisji na adres:

European Commission
Directorate-General Environment
Unit ENV.C.4 — Industrial Emissions & Protection of the ozone layer
BU-5 2/053
B-1049 Brussels
Faks: (32-2) 292 06 92
E-mail: env-ods@ec.europa.eu

Kopię wniosku należy również wysłać do właściwego organu państwa członkowskiego. Wykaz punktów kontaktowych we wszystkich państwach członkowskich jest dostępny pod adresem:

http://ec.europa.eu/environment/ozone/ods_export.htm

XI. Komisja rozpatrzy tylko wnioski złożone do dnia **1 sierpnia 2008 r.**

XII. Komisja przyzna kontyngenty wnioskodawcom i poinformuje ich o: zastosowaniu, na które otrzymali pozwolenie; substancji, którą mogą stosować; ilości danej substancji kontrolowanej.

XIII. Następnie Komisja w drodze decyzji poinformuje wnioskodawców o ilościach substancji kontrolowanych, które dopuszczono do celów niezbędnych zastosowań we Wspólnocie w 2009 r. i na których produkcję i przywóz wydane zostaną pozwolenia.

- XIV. Użytkownicy, którzy posiadają na 2009 r. kontyngenty na substancje kontrolowane przyznane na cele niezbędnych zastosowań, będą mogli składać wnioski do wspólnotowych producentów za pośrednictwem bazy danych dotyczących substancji zubożających warstwę ozonową lub, jeśli to konieczne, składać do Komisji wnioski o pozwolenie na przywóz substancji kontrolowanej w ilości nie większej niż przyznany kontyngent. Producent musi posiadać pozwolenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym zlokalizowana jest dana produkcja, aby móc produkować substancje kontrolowane w ilościach zaspokajających potrzeby wynikające z pozwoleń. Właściwy organ państwa członkowskiego z odpowiednim wyprzedzeniem informuje Komisję o wydaniu takiego pozwolenia.
-

ZAŁĄCZNIK 1

Substancje objęte zawiadomieniem

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (°)
Grupa I	CFCl ₃ (CFC 11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC 12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC 113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC 114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC 115)	0,6
Grupa II	CF ₃ Cl (CFC 13)	1,0
	C ₂ FCl ₃ (CFC 111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC 112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC 211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC 212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC 213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC 214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC 215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC 216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC 217)	1,0
Grupa III	CF ₂ BrCl (halon 1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon 1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon 2402)	6,0
Grupa IV	CCl ₄ (tetrachlorek węgla)	1,1
Grupa V	C ₂ H ₃ Cl ₃ (°) (1,1,1-trichloroetan)	0,1
Grupa VI	CH ₃ Br (bromek metylu)	0,6
Grupa VII	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu (1)
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₃ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
Grupa VIII	CHFC ₂ (HCFC 21) (3)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC 22) (3)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC 31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC 121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC 122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC 123) (3)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC 124) (3)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC 131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC 132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC 133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC 141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC 141b) (3)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC 142b) (3)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC 151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC 221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC 222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC 223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC 224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC 225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC 225ca) (3)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC 225cb) (3)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC 226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC 231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC 232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC 233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC 234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC 235)	0,520
	C ₃ H ₃ FCl ₄ (HCFC 241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC 242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC 243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC 244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCl ₃ (HCFC 251)	0,010

Grupa	Substancje	Potencjał niszczenia ozonu ⁽¹⁾
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC 252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC 253)	0,030
	C ₃ H ₃ FCl ₂ (HCFC 261)	0,020
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl (HCFC 262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCl (HCFC 271)	0,030
Grupa IX	CH ₂ BrCl Halon 1011/bromochloro- metan	0,120

⁽¹⁾ Podane wartości potencjału niszczenia warstwy ozonowej są wartościami szacunkowymi przyjętymi na podstawie dostępnej wiedzy oraz podlegają okresowej weryfikacji i korekcie w świetle decyzji podejmowanych przez Stronę Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

⁽²⁾ Wzór nie odnosi się do 1,1,2-trichloroetanu.

⁽³⁾ Określa substancję najbardziej opłacalną z handlowego punktu widzenia, zgodnie z postanowieniami protokołu.